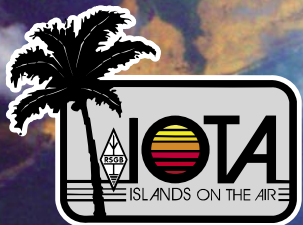

Expedice na černomořský ostrov Kefken AS-159

Pavel, OK1MU

TCOW

Od naší poslední expedice na ostrov Gokceada v EU-186 uplynulo již více než rok a přišel čas, na zdolání další turecké IOTy. Kdysi jsem si (dost naivně, hi...) předsevzal, že se pokusíme aktivovat všechny turecké referenční skupiny spadající do IOTA programu. V té době jsem si snad ani neuvědomoval, že jich je celkem 7, z čehož 6 ostrovních skupin se nachází v asijské části a jedna jediná v evropské části Turecka.

Tentokrát jsme se zaměřili na jeden ze dvou černomořských TA ostrovů, kterým je ostrov Kefken. Ostrov se nachází cca 150 km východně od bosporského mostu, který tvoří hranici Evropy a Asie. Turecko má v Černém moři pouze dva osamocené ostrovy, které byly přidány do seznamu IOTA při posledních větších úpravách provedených v roce 2001.

Náš cíl, AS-159 je tvořena pouze tímto jediným ostrovem (Kefken je v reálu obklopen několika dalšími skalisky, které však nemají samostatné názvy). Obdobně je na tom i druhý a zároveň poslední TA černomořský ostrov Giresun, AS-154, který se nachází o cca 750 km východně a i on samotný vytváří celou skupinu AS-154.

Přípravy na „Kefken 08“ začaly počátkem dubna. Oproti Giresunu se jevil Kefken z hlediska logistiky a všech souvisejících problémů jednoznačně jednodušší – cesta je „pouhých“ 450 km po souši (je to nejbližší turecký ostrov pokud vyjždíte z Ankary, hi), podle satelitních fotek je na ostrově funkční maják a několik zděných objektů. Z pevniny je přiveden na ostrov podmořský kabel zabezpečující trvalé napájení. Tím pádem odpadá potřeba centrální stanice a další nezbytných „krámů“, jako tomu bylo třeba při naší první akci v TA, prvoaktivaci ostrova Kosrelík, AS-123. Z Kefkeny také celkem pravidelně vysílá v CQWW a WPX závodcích YM0T alias Ozer TA2RC, který se zaměřuje na 160m LP kategorii a láme zde rekord za rekordem – což jsem považoval za další potvrzení faktu, že to bude celkem „jednoduchá“ záležitost.

To, že v reálu bylo jako už snad klasicky „všechno jinak“, snad ani nemusím psát.

Místo kam se vypravíme bylo každopádně vybráno a mohli začít konkrétní přípravy – na ankarském PTT už jsou za poslední roky celkem zvyklí na neustále „otravování“ s žádostmi o speciální značku, takže ani tentokrát nebyl větší problém a po několika návštěvách byla TCOW oficiálně na světě. Následovalo zajišťování dalších povolení a tady se již poprvé ukázalo, že to nebude až tak „úplně easy“ – abychom mohli vysílat z objektů na ostrově (a využívat 220V), bylo potřeba speciální povolení od Správy černomořských ostrovů, které sídlí v Istanbulu a z Ankary je to krapet z ruky, jeden výlet obnáší cca 950 km. Dost nás udivilo také to, že i sám Ozer TA2RC, potřebuje na vyřízení povolení ke vstupu na ostrov cca 1 měsíc času. Nakonec se i tohle povolení podařilo získat, ale jednalo se skutečně o povolení pouze na předem specifikované dny s uvedeným jmenným seznamem všech účastníků. Pár dní před samotnou aktivací se vše ještě krapet zdramatizovalo, neboť bez tohoto povolení v ruce by nebyl možný ani samotný převoz na ostrov a ač povolení existovalo, my jsme ho v ruce stále ještě neměli. Po mnoha telefonátech a faxech se i toto podařilo vyřešit a další „papír s razítkem“ byl připraven...

Pak ještě zbývalo informovat „další“ složky – to již proběhlo hladce. Opět na tomto místě musím poděkovat všem TA institucím, které nám umožnili přístup a možnost vysílání z tohoto ostrova, kam je běžný vstup „zásadně omezen“. Hi, psal jsem o tom už dříve, takže pokud vás teď právě napadá „Vždyť v TA přeci platí CEPT, tak o co go?“ tak sice máte pravdu, ale všechno je jinak. CEPT je možná funkční dokument na pevnině či v turistických

i tak váha antén, koaxů a stožáru zabrala 32kg a klukům zbylo pouhých 8kg na jejich osobní věci. Já jsem narychlo sehnal nějaké rádia – TS-480HX a FT-847, záložním byl opět všudepřítomný Oškobrhn IC-706. PA jsme brali tentokrát pouze jediný, takže nám nezbyvalo než doufat, že přepravu a provoz přežije bez úhony a nerozloučí se s námi dříve než by měl.

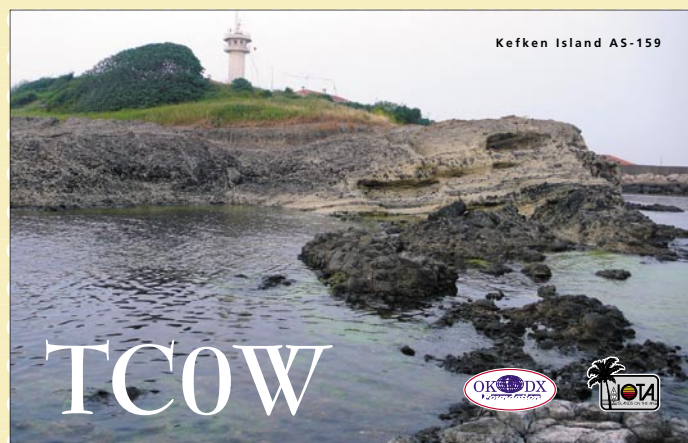
Čtvrteční večer po přeletu jsme strávili kontrolou a úpravami všech 3 zamýšlených propojení pracovišť – každá sestava měla zcela jiné „dráty“ na klíčování, propojení s PC, ovládání PA, takže tady patří díky také Standovi AU, který již v OK předem několik kabelů zkompletoval. V OK by to nebyl problém, ale tady v TA je sehnání některých specifických konektorů naprosto nemožné. V pátek jsme ještě zajeli na velký nákup, dokoupili spacáky, lehátka, jídlo, 50 litrů vody a další věci, které se díky omezené hmotnosti nemohly dovézt z OK.

Konečně padla 6-tá hodina ranní a v sobotu 7. června vyjíždíme za vydatného deště směr Istanbul. Omega se nakonec povedla naložit ideálně, takže jsme i přes cca 600kg váhy ani moc nedrhlí spodkem o silnici. S Ozerem TA2RC a jeho XYL jsme měli sraz po necelých 400 km u města Izmir a vše klaplo. Následovalo dalších 75 km jízdy již mimo dálnice severním směrem k pobřeží černého moře, kde nás v 12:00 hod. měla čekat loď. V 12:01 jsme byli na místě. Zpočátku jsme se báli, že se do velkého člunu který čekal u mola nemůžeme se všemi věcmi na jeden převoz vměstnat, ale byli jsme ubezpečeni, že je to člun určený na přepravu 1,5 tuny nákladu. Když to s odstupem porovnáme se všemi rybářskými loďkami a pramicemi, které nás v minulosti dopravovali na všemožné ostrovy, musím jim dát za pravdu – na tento člun pobřežní hlídky se nás vešlo 8 dospělých a k tomu dalších cca 600kg všech věcí, prostě super. Plavba neměla chybu a za nádherného počasí, jsme po 15 minutách připluli v 13:37 místního času na ostrov Kefken. Tam nás již čekal i Mustafa, TA2MW, který již 3 dny „tvrdě dřel“ na bandech a proháněl svoji speciální call TC2T – sice pouze se 100 W a drátovou anténou, ale i tak měl v logu přes 2300 QSO.

Po vyložení věcí z lodi na břeh jsme se už uží připravovali na „pakárnu“ vytažení všech našich krámu na „kopec“, kde ční maják a hned vedle něj je baráček, kde jsme měli vysílat. Místní přátelé opět zapracovali a pomalu se k nám připlížilo jediné motorové vozidlo, které je na celém ostrově – jeho věk ani stav si ani dnes neodvažují odhadnout, hi. Všechno jsme naložili na korbu, rádia vedle řidiče a za pár minut jsme již mohli začít s obhlídkou terénu a stavbou antén a pracovišť.

Hned zpočátku jsme si rozdělili s tureckými přáteli pásma, aby také oni měli co dělat když s námi na ostrově nakonec zůstali po celou dobu trvání expedice. Jelikož Magic band je v TA „krapet problematické pásmo co se týče povolení“ a TAs měli povolení na 50 MHz přímo na vysílání z Kefkenu černé na bílém, bylo rozhodování o to jednodušší – Ozer TA2RC a Mustafa TA2MW budou jezdit na 50 MHz na své call, my budeme vysílat na HF bandech plus na 144 MHz pod TC0W. Zde opět předběhnu – Mustafa a Ozer nakonec i na KV udělali pod TC0W také cca 600 QSOs, neb Magic přeci jen nehrál 24 hodin denně, hi.

V 14:45 jsme začali postupně se stavbou antén a pracovišť. Slávek, Dan a Mustafa se dali do stavby Spiderbeamu (5-ti pásmový, 20m až 10m) a posléze i smyček na 30 a 40m, já s Ozerem jsme se „zkoušeli“ začít kamarádit (do té doby jsme se nikdy neviděli, veškerá komunikace probíhala via tlf), takže jsme si šli ulevvat na vrchol majáku, kde jsme instalovali 10 el. na 144 MHz a 3 el na 50 MHz. I přes celkem úmorné vedro vše probíhalo v pohodě a za 3 hodky byly obě VKV antény a Spiderbeam na světě. No, nebudu odkrývat anténářské zákulisí, ale Spiderbeam prošel ještě v OK u Slávka TN celou řadou „drobných“ úprav, aby šel v reálu postavit skutečně za tak krátkou dobu. Když jsme v 17:47 místního času jako vůbec první band pustili IC-706 na dvojce, bylo to jako nádherný sen každého VKV amatéra – kolem 144300.0 bylo asi 5 silných signálů z HA, S5 a YU! Vůbec první QSO TC0W bylo paradoxně uděláno na 144 MHz s S57O z JN86DR, QRB přes 1300 km. Hi, nic netrvá věčně, takže během pár minut Es signály

zmizely a použitelnost Es vrstvy se bohužel posunula východně od nás, SRI (velký dík patří OK1TEH, OK1FPR a OK2POI za všechny SMS infa posílané z OK o Es a MUF během celé akce!). Na KV jsme vyjeli o 10 minut později na 17 metrech SSB a první QSO bylo s OE7DDI.

Pracoviště jsme měli rozmístěné do 3 separátních místností – hlavní, nacházející se v největší místnosti bylo obsazené dvěma KV pracovišti – první bylo TS-480HX + PA max. 700W, druhé byla holá FT-847. Další, menší místnost byla věnovaná VKV, kde se jezdilo na IC-706 MKII 50 MHz + 144 MHz. Třetí záložní místností, bylo původní pracoviště Mustafy TC2T, kde měl svoji holou TS-450S a odkud se také udělalo asi 1600 QSO.

Hi, výběr logu jsem ve finále nijak moc neřešili, takže na jednom KV pracovišti jsme používali věčný K1EA, vedle měl Dan na svém notebooku linuxový denník TLF a turečtí přátelé používali Win-test (mimořádně moc pěkný a sympatický log, na příští akci o něm celkem vážně uvažujeme).

Pile-upy po prvním „vykopnutí“ byly na KV divoké, bylo znát, že neofiltrovaná rádia a jejich DSP měla víc než dost co dělat s množstvím extrémně silných signálů přicházejících převážně z jižní EU. Časem si však i tohle sedlo a začalo jít celkem normálně poslouchat. Zbytek soboty jsme strávili kromě vysílání uklízením prvotního námi vytvořeného „chaosu“ a přípravou míst na spaní. Na konci sobotního dne bylo v logu prvních 1070 QSO.

Následující dny již probíhaly téměř stejně a v deníku přibývalo cca 3000 QSO denně. Většinu času vždy dva z nás vysílali a třetí měl „padla“. Hi, jediným pro nás nezvyklým luxusem bylo snad to, že když nastal čas snídaně a večere (obědy jsme raději vypouštěli), tak místní přátelé pokaždé připravili plný stůl jídla a „slušně požadovali“, abychom odložili klíče a mikrofony a šli se všichni v klidu najíst (a napít, hi). Jelikož jsou výteční kuchaři, bylo to pokaždé

minimálně na hodinu či víc. Později jsme spočítali, že jsme tímto způsobem „projedli a propili“ 8 hodin „vysílacího času“ a obzvláště otevření na JA na 30 metrech byla touto činností výrazně narušená, hihi. Ale vůbec toho nelitujeme a přesně to odpovídalo původně plánovanému charakteru celé akce – pohoda, zábava, dobrý pocit a zároveň umožnit QSOs co největšímu počtu zájemců o AS-159, především z řad začínajících „ioťáků“, kteří nezažili větší aktivace Keřkeny v roce 2001 a 2002. Mimořádně od roku 2001 co je Keřken v IOTA programu z něho bylo uděláno během všech aktivací a závodů cca 45000 QSOs.

Hodiny a dny se postupně slily v jeden téměř nekončící pile-up a pomalu se blížil konec. Za „nedůležitý cíl“ jsme si dali překonat těch kulatých 10.000 QSOs, což se i podařilo. Ve středu ráno jsme začali se skládáním antén a balením pracovišť a v 13:45 hod. jsme po 4 dnech strávených na ostrově odrazili od břehu. V KV deníku TC0W je nakonec 10754 QSOs (6013 CW a 4741 SSB) za těch číselných 82 hodin provozu, kdy jsme nejedli a nepili, hi. Plus dalších cca 600 QSO se podařilo na 50 MHz pod TA značkami a již výše zmiňovaných 2300 QSO udělal Mustafa TC2T ještě než jsme připluli na ostrov. Snad se tím dostalo na většinu zájemců o AS-159, alespoň co se týče v EU.

Povedlo se nafotit přes 1200 fotek, takže ještě po návratu do Ankary jsme udělali výběr a právě včera spatřilo světlo světa 5 různých variant barevných QSL TC0W. QSL mngr je opět Jarda OK2GZ a jako již tradičně i jemu patří obří dík jak za QSL agendu, která mu teď právě začíná, tak i za WEB expedice, který je dostupný na této adrese: <http://www.okdx.eu/expedice/tc0w/index.php>

Moc se mu tam povedla další novinka z jeho programátorského pera - možnost požádání o QSL přímo přes formulář umístěný na expedičním WEBu (BUREAU QSL REQUEST), kdy prostě jen vyplíte údaje o svém uskutečněném QSO do formuláře a bez zasílání svého QSL či psaní e-mailů vám následně přijde přes QSL službu náš lístek.

Co více psát - díky vám všem za všechna uskutečněná QSO, za trpělivost při případném dovolávání se a také za chování na pásmu – až na naprosté výjimky patřili OK OPs opět k těm vychovaným a slušným a byla radost s vámi pracovat. Doufáme, že se nám ještě nějaká podobná akcicka v budoucnu podaří zrealizovat a opět se uslyšíme z některého ze zbývajících TA ostrovů – do „kompletní sedmičky“ nám ještě zbývá AS-098, AS-115 a AS-154, takže stále je z čeho vybírat, hi. Osobně chci ještě jednou poděkovat Slávkovi TN a Danovi HRA, že si našli čas (a peníze) a nelitovali strávit těch 9 červnových dní společně tady v Turecku.

Za TC0W napsal Pavel, OK1MU
Ankara, 23. června 2008

Další povídání a doplňující fotky z průběhu TC0W najdete také na těchto odkazech:

<http://ok1hra.nagano.cz/img/tc0w/>

<http://www.ok1tn.com/index.php?str=expedice&cesta=48>

